

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/653/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213210173
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1213210173.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Námestie M. Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi: K. V., naposledy C. Ž. XX, C., zastúpenému opatrovníčkou R. Z., zamestnankyňou Okresného K. C. P., o zaplatenie 50,70 Eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 18. októbra 2013, č.k. 21C 142/2013-26, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti mení tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 16,50 Eur titulom súdneho poplatku a sumu 29,29 Eur titulom trov právneho zastúpenia, na účet JUDr. Vladimíra Kána, advokáta v Bratislave, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom zo dňa 18. októbra 2013 č.k. 21C 142/2013-26 uložil súd prvého stupňa odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 Eur a nahradiť mu trovy konania v sume 16,50 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vykonaným dokazovaním zistil, že odporca cestoval dňa 27.06.2012 linkou č. 78 Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave, a pri prepravnej kontrole vykonanej revízorom sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Takto zistený skutkový stav posúdil po právnej stránke podľa § 760 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) v spojení s § 11 ods. 1 písm. d/, § 14 ods. 2 a § 17 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave (ďalej len „zákona o cestnej doprave“) a dospel k záveru, že odporca nezaplacením cestovného porušil prepravné a tarifné podmienky navrhovateľa, čím mu vznikla povinnosť zaplatiť cestovné v sume 0,70 Eur a úhradu za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom v sume 50,-Eur. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal ich náhradu v sume 16,50 Eur, ktorá predstavuje zaplatený súdny poplatok, keď toto rozhodnutie odôvodnil tým, že v rozsahu uplatnených trov právneho zastúpenia navrhovateľa považoval za dôvodnú náhradu trov konania znížiť, keď navrhovateľ si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 87,88 Eur, čo spolu so súdnym poplatkom predstavuje sumu 104,38 Eur, ktorá je neprimeraná voči uplatňovanej pohľadávke 50,70 Eur, a zároveň poukázal na to, že navrhovateľ si obdobné nároky uplatňuje vzorovým návrhom, v ktorom sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy bez platného cestovného lístka a variabilný symbol, a teda príprava týchto návrhov je rutinná činnosť, nevyžadujúca žiadne odborné znalosti a pokiaľ aj navrhovateľ splnomocnil na prípravu týchto návrhov advokáta, takýto postup je neúčelný, a teda aj tým vzniknuté trovy sú neúčelne vynaložené.

Proti tomuto rozsudku; v časti týkajúcej sa náhrady trov konania; podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti zmeniť tak, aby mu bola priznaná náhrada trov prvostupňového konania titulom zaplateného súdneho poplatku v sume

16,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia v sume 87,88 Eur (za 3 úkony právnej služby po 16,60 Eur + DPH a 3-krát režijný paušál po 7,81 Eur + DPH). Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa pri aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., pričom poukázal na dôvodovú správu novely Občianskeho súdneho poriadku účinnú od 15.10.2008, podľa ktorej, súd môže pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke neprimerané, t.j. ak trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čo treba chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, o ktorý prípad však v danej veci nejde. Poukazoval na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Dôvodil tým, že všetky uplatňované trovy konania sú účelne vynaložené a uplatňované v súlade s vyhl.č. 655/2004 Z.z. Taktiež namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti pre nedostatok dôvodov, ktorým postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Zároveň poukázal na dôvody, na základe ktorých Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, v niektorých prípadoch prvostupňové rozhodnutia v obdobných veciach s totožným skutkovým stavom zmenil. Uviedol, že právo účastníka dať sa zastúpiť advokátom nie je v podmienkach vnútroštátneho práva SR obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie s nízkou hodnotou sporu a v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co 271/2009. Zdôraznil, že rozsah zníženia trov v danom prípade odporuje dobrým mravom a považuje ho za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je celkom vecne správny.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 50,70 Eur. Z hľadiska predmetu konania, ktorým je nezaplatenie cestovného a úhrady, sa jedná o vec s nízkou hodnotou sporu, pretože uplatňovaná pohľadávka nepresahuje sumu 1.000,- Eur.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu, keď odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 50,70 Eur a pokiaľ išlo o náhradu trov konania, zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady trov konania len v sume 16,50 Eur, predstavujúcej súdny poplatok za návrh oproti uplatnenej a vyčíslenej náhrade trov právneho zastúpenia v sume 87,88 Eur za 3 úkony právnej služby po 16,60 Eur + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, 3. písomné podanie na súd) a paušálnu náhradu 3 x 7,81 Eur + 20% DPH, a to s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne postupoval, keď trovy konania, na náhradu ktorých vznikol úspešnému navrhovateľovi nárok v zmysle § 142 odsek 1 O.s.p., znížil v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., avšak odvolací súd na rozdiel od súdu

prvého stupňa nepovažoval za primerané zníženie tejto náhrady trov konania len na sumu predstavujúcu zaplatený súdny poplatok, keď navrhovateľovi v konaní vznikli aj trovy právneho zastúpenia.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade ide o drobný spor, pričom trovy konania vzniknuté navrhovateľovi v tomto konaní, sú neprimerané voči pohľadávke a sú preto splnené zákonom stanovené podmienky pre zníženie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 2 O.s.p.. Nestotožnil sa ale s názorom navrhovateľa uvedeným v jeho odvolaní, že znížiť neprimerané trovy možno len v prípade, ak predstavujú „niekoľkonásobne“ vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, keď tento záver nevyplýva z uvedeného ustanovenia ani z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu, v ktorej sa uvádza iba ako príklad, že aplikácia je prípustná najmä v drobných sporoch, v ktorých konaniach trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čím sa nemyslí násobok uplatnenej pohľadávky. Z úradnej činnosti je i odvolaciemu súdu známe, že pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania, sa hromadne uplatňujú, pričom navrhovateľa v týchto konaniach zastupuje advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners a jej písomné podanie na súd - návrh je vo všetkých prípadoch z hľadiska právnej argumentácie rovnaký, k zmene dochádza len v označení značky veci navrhovateľa (naša značka), mena a adresy odporcu, dňa a čísla linky, kedy došlo k porušeniu Prepravného poriadku Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Rovnako aj zasielaná výzva - Pokus o zmier je vo všetkých podaniach identická s návrhom vo veci samej. Skutková stránka veci je štandardná, predmet sporu po právnej stránke tiež nie je zložitý a teda vyžadujúci si náročnú prípravu najmä s ohľadom na preštudovanie iných, s vecou súvisiacich predpisov. Z uvedených dôvodov preto zníženie náhrady trov konania, resp. ich nepriznanie v celej uplatňovanej výške neodporuje dobrým mravom, keď cieľom súdneho konania v predmetnej veci je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže tu prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska odmeny advokáta.

Citované ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. bolo novelou Občianskeho súdneho poriadku účinnou od 15.10.2008 zavedené práve z dôvodu možnosti zníženia, resp. nepriznania neprimeraných trov voči uplatňovanej pohľadávke len v drobných sporoch, a to bez ohľadu na podmienky uvedené v ustanovení § 150 ods. 1 O.s.p., t.j. bez skúmania dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď týmito v danej veci je práve „drobný spor“ (§ 200 ea/ O.s.p.) - t.j. veci s nízkou hodnotou predmetu sporu, teda veci, ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase doručenia návrhu na začatie konania na súd neprevyšuje 1.000,- EUR, keď typickým znakom týchto sporov je práve možnosť znížiť alebo nepriznať trovy, ak sú tieto neprimerane vysoké k uplatňovanej pohľadávke. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na iné rozhodnutia krajských súdov, v ktorých bola posúdená aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. ako nesprávna a nevzťahujúca sa na predmetné konanie, tieto nie sú pre rozhodnutie v danej veci právne významné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľovi vznikli v konaní trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu) po 16,60 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov po 7,81 Eur za každý úkon a spolu s náhradou 20% DPH, keď na úkon - Pokus o zmier neprihliadol, pretože bol vykonaný pred podaním návrhu a zákon takýto úkon nevyžaduje a ďalšiu poradu s klientom navrhovateľ nepreukázal. Za primerané zníženie, resp. nepriznanie náhrady trov konania navrhovateľovi odvolací súd považoval zníženie trov právneho zastúpenia o 50%, a preto priznal navrhovateľovi náhradu zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon v sume 16,60 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov v sume 7,81 EUR a náhradou 20% DPH, t.j. spolu v sume 29,29 Eur, čo spolu s náhradou súdneho poplatku 16,50 Eur predstavuje sumu 45,79 Eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, keď nepovažoval za dôvodnú obranu navrhovateľa o odňatí mu možnosti konať pred súdom pre nedostatok odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech len čiastočný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.